

Kristian Thulesen Dahl (FP):

I Fremskridtspartiet har vi læst den første del af dette lovforslag på samme måde som SF. Vi ser også den del af lovforslaget som en reel forenkling, der gør det nemmere for alle parter. Når man, som det er nu, skal gå tilbage og regulere flere år ældre selvangivelser, ser vi det som et større besvær, end at man kan foretage fradraget i det år, hvor tilbagebetalingen rent faktisk sker. Derfor ser vi det som en reel forenkling, som vi ønsker at støtte.

Hvad angår den anden del af lovforslaget, mener vi, at det blot skaber en ligestilling mellem selvstændigt erhvervsdrivende, som har den fradragsret for erhvervsmæssige befordringsudgifter, som nævnes i lovforslaget, og honorarlønnede og lønmodtagere med kundeopøgende aktiviteter. Også den del af lovforslaget kan vi støtte.

Elisabeth Arnold (RV):

Også Det Radikale Venstre kan støtte dette lovforslag. Det indebærer, så vidt vi kan bedømme, både en ligestilling af hidtil uligestillede lønmodtagergrupper og en forenkling i forbindelse med tilbagebetalingspligtig kontanthjælp.

De forskellige spørgsmål, som har været rejst af tidligere ordførere, der har rejst tvivl om, hvorvidt der var hjørner i dette her, som man skulle belyse nærmere, er vi selvfølgelig indstillet på at kigge grundigt på i udvalgsarbejdet.

Frank Aaen (EL):

Vi kan også støtte dette lovforslag.

Vi har et enkelt problem med det, og det gælder udvidelsen af mulighederne for befordringsfradrag. Vi er jo i almindelighed imod, at man har en masse fradrag for at kunne køre længere og længere for at kunne komme på arbejde, og i særdeleshed er vi lidt skeptiske – men det vil vi rejse i udvalget – over for, om vi nu begynder at give fradrag for nogle udgifter, som i virkeligheden skulle bæres af arbejdsgiveren. Men det vil vi kigge på, og vi er altså generelt positive over for lovforslaget.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Jeg skal blot takke for en velvillig behandling af lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 139: Forslag til lov om ændring af forskellige skattelove. (Handel med underskudsselskaber, gældseftergivelse og renter ved gældseftergivelse).

Af skatteministeren (Carsten Koch).
(Fremsat 18/1 95).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Per Kaalund (S):**

Socialdemokratiet vil selvfølgelig medvirke til at forhindre og begrænse spekulation og skatte-tænkning på alle områder. Det gælder også i forbindelse med handelen med tomme underskudsselskaber.

Det er jo som bekendt sådan, at et underskud kan fremføres i maksimalt 5 år. Det, der er tale om i dette forslag, er aktieselskaber – børsnoterede aktieselskaber er dog undtaget – som på overtagelsestidspunktet i det væsentlige er uden økonomisk risiko ved erhvervsmæssig aktivitet eller sagt mere lige ud: Der er tale om tomme selskaber, bortset fra at der står et underskud i dem.

Spekulationen ligger i, at man ved at købe et underskudsselskab, såfremt man tilfører kapital fra et overskudsselskab, kan reducere den skattepligtige indtægt.

Der er tidligere lovgivet på dette område i 1987 og 1993. I 1987 blev der lovgivet, således at passive investorer ikke kan udnytte underskudsselskabers underskud til at gøre afkast af renteindtægter skattefri, og i 1993 blev det for-

hindret, at man kunne placere afskrivningsberettigede driftsmidler i underskudsselskaber.

Tilbage er således, som det nævnes i forslaget, kun øvrige indtægter, og det, der nu skal forhindres, er, at disse kan blive gjort skattefrie ved sådanne transaktioner.

Dette lovforslag rummer ikke noget forbud mod handel med underskudsselskaber – det kan være ganske fornuftigt med en sådan handel, såfremt den er et led i en rekonstruktion, f.eks. for at indlægge erhvervsaktiviteter i selskabet – men lovforslaget vil gøre det uinteressant som led i skattetænkning og spekulation.

Omfanget af disse handler kendes, så vidt jeg kan forstå, ikke, men alene det, at underskudsselskaber annonceres til salg i dagblade, gør det berettiget at lovgive på området.

En anden del af lovforslaget omhandler skærpelse af reglerne vedrørende skattemæssige forhold ved gældssanering. Det har vist sig muligt at spekulere i særegne konstruktioner, f.eks. nytægning af aktier til overkurs, hvor nettovirkningen svarer til en egentlig gældsnedsettelse, uden at det medfører begrænsning i retten til at udnytte underskud. Vi kan støtte, at der sker underskudsbegrænsning i disse situationer.

Endelig omhandler lovforslaget også problemerne med renter ved gældseftergivelse. Forslaget om, at kun en forholdsmæssig del af de påløbne renter kan fradrages ved indkomstopgørelser, når der er sket gældseftergivelse, kan vi støtte. Der har tidligere været den fremgangsmåde, at man brugte gældsnedsettelsen til at nedsætte den egentlige gæld, men stort set bevarede renten intakt og så brugte den til fradrag. Vi støtter som sagt også det forslag, og vi støtter forslaget i sin helhed.

Jeg vil dog til sidst ikke undlade et lille hjertesuk. Jeg synes, at dette lovforslag er enormt teknisk og enormt kompliceret, og jeg tror, det ville kunne lade sig gøre i lidt lettere vendinger at beskrive, hvad det egentlig går ud på – dette kun til eftertanke. Vi anbefaler forslaget i dets helhed.

Peter Brixtofte (V):

Ikke mindst når det gælder de sidste udtalelser, er jeg ganske enig med den socialdemokratiske ordfører.

Venstre ønsker, at det alt for høje skattetryk skal fordeles så retfærdigt som muligt. Derfor har Venstre altid aktivt deltaget i lovgivning, der kunne bekæmpe nogle danskeres trang til mere eller mindre smart at udnytte lovgivningen til at slippe for skat.

Umiddelbart ser dette lovforslag ud til at virke i den retning, og det har derfor umiddelbart Venstres sympati; men vi vil vente med den endelige vurdering, indtil vi har sikret os, at der ikke gennemføres elementer med tilbagevirkende kraft, og at forslaget ikke rammer normal forretningsdrift.

Lovforslagets gennemførelse indebærer en begrænsning af adgangen til underskudsfradrag for at modvirke rent skattemæssigt betinget handel med underskudsselskaber.

Dernæst udvides reglerne om underskudsbegrænsning ved akkord og eftergivelse af gæld, således at man ikke længere gennem konstruktioner kan omgå reglerne. Endvidere går forslaget ud på at indføre begrænsninger i rentefradragsretten for påløbne renter vedrørende gæld, der nedsættes som følge af en gældseftergivelse.

Og endelig foreslås, at det forhindres, at ikkefradragberettigede tab på fordringer omdannes til fradragberettigede aktietab gennem kapitalindskud efterfulgt af en indfrielse af fordringen.

Alt dette har jeg læst op, og jeg er glad for, at jeg havde det skriftligt.

Må jeg afslutningsvis på de danske skatteyderes vegne udtrykke et håb om, at vores skattelovgivning bliver enklere i fremtiden – og det er selvfølgelig rigtigt, som fru Elisabeth Arnold siger, at det har vi alle et ansvar for. Dette lovforslag er et eksempel på, hvorfor almindelige skatteydere forlængst er stået af. Skatteregler er nu blevet for revisorer, advokater og andre skatteeksperter. Det er demokratisk set uhyre betænkeligt.

Gitte Seeberg (KF):

Min tale vil i vidt omfang være af det samme indhold som Venstres ordførers tale.

Efter at jeg har gennemgået dette lovforslag, må jeg konstatere, at stoffet er vanskeligt og bemærkningerne måske ikke helt uddybende nok i betragtning af lovforslagets omfang.

Som det fremgår af ministerens skriftlige fremsættelsestale, indeholder dette lovforslag 4 elementer:

For det første et totalt stop for at anvende skattemæssige underskud fra tomme selskaber, uanset hvilke aktiviteter der lægges ind i underskudsselskabet.

For det andet begrænsninger i skyldneres adgang til at indfri gæld til en kreditor, når kreditor tegner anparter eller aktier til overkurs, hvilken overkurs er skattefrie for selskabet, og hvilken overkurs benyttes til betaling af kreditors tilgodehavende.

For det tredje at en kreditor i forbindelse med konvertering af tilgodehavende på debitorselskabet ikke senere kan benytte et fradragsberettiget tab på aktier til modregning af kursgevinster på aktier, når der er sammenhæng mellem konverteringen og gældens indfrielse.

Og endelig for det fjerde en bestemmelse om, at debitor ved gældsnedsettelse kun kan få anerkendt en forholdsmæssig del af renterne, som har sammenhæng med gældens nedsettelse, som fradragsberettigede.

Dette lovforslag er, som jeg tidligere var inde på; ikke særlig nemt tilgængeligt. Jeg spørger derfor ministeren: Er det ikke muligt at formulere lovene på en måde, så almindelige mennesker – og advokater! – kan forstå dem?

Lad mig citere fra lovforslagets § 1, pkt. 6, vedrørende ligningslovens § 15:

»Såfremt et selskab eller en forening omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1, 2 eller 4, ejer 25 pct. eller derover (moderselskabet eller moderforeningen) af aktiekapitalen i et andet selskab (datterselskabet) eller af andelene i en anden forening (datterforeningen), anses ikke moderselskabet eller moderforeningen, men aktionærerne i moderselskabet eller deltagerne i moderforeningen ved anvendelsen af stk. 7 for at eje aktierne i datterselskabet eller andelene i datterforeningen efter deres forholdsmæssige andel af moderselskabets aktiekapital eller af moderforeningens andele.«

Værsgo!

Jeg vil gerne spørge ministeren, om det er muligt, at ordførerne kan få en nærmere teknisk gennemgang af dette lovforslag. Jeg vil nemlig ikke forlange, at ministeren skal redegøre for lovforslaget her fra talerstolen.

Jeg skal vende tilbage til de enkelte punkter i lovforslaget:

Det første gælder handel med tomme selskaber. Det Konservative Folkeparti kan som udgangspunkt altid tilslutte sig, at skattetænkning begrænses mest muligt, og vi ser derfor positivt på forslaget. I udvalgsarbejdet vil vi have afklaret, om bestemmelserne også kan være til hinder for almindelige virksomheders forretningsmæssige dispositioner.

Den anden del drejer sig om begrænsninger i skyldneres indfrielse af gæld til kreditor, når aktier tegnes til overkurs. I det omfang, der sigtes på at ramme dispositioner, som har karakter af gave, er det naturligvis rigtigt, at debitorselskabet ikke fortsat skal kunne fremføre underskud, når gælden er indfriet. Derfor støtter Det

Konservativt Folkeparti også denne del af lovforslaget. En nærmere afklaring af, hvor afgrænsningen går, er dog nødvendig, før vores stilling gøres endeligt op.

Så er der punkt 3 om kreditors konvertering af et tilgodehavende på debitorselskabet. Hvis formålet alene er at konvertere et ikkefradragsberettiget tilgodehavende, altså et lån, til debitorselskabets aktiekapital med det formål at få et fradragsberettiget tab på aktier til senere modregning, er ministerens forslag også på dette punkt rimeligt. Der kan imidlertid sagtens forekomme tilfælde, hvor en sådan konvertering er helt almindelig og forretningsmæssigt velovervejet.

Gennem udvalget vil jeg stille spørgsmål om, hvorvidt der er nogen særlige krav til den tidsmæssige forbindelse mellem en eventuel konvertering og en senere afståelse af aktierne.

Endelig er der det sidste punkt, nemlig gældsseftergivelse, og dér kan jeg sige, at det altid har undret mig personlig, at man fortsat havde mulighed for at fremføre underskud efter en akkord. Ministerens forslag, som også går ud på, at man forholdsmæssigt nedsætter renter og hovedstol, er jeg derfor helt enig i.

Imidlertid må jeg sige, at jeg er meget forbeholden over for forslaget i dets nuværende form, idet det ser ud – for mig i hvert fald – som om lovforslaget har tilbagevirkende kraft. Det fremgår af bemærkningernes afsnit 3, C:

»Dog skal det tidligere foretagne fradrag kun kunne opretholdes med et beløb svarende til gældens størrelse efter nedsættelsen.«

Vil det ikke sige, at lovforslaget giver hjemmel for skattemyndighederne til at efterregulere, hvis gælden nedsættes til et beløb, der er mindre end fradraget de sidste 3 år?

Jeg vil indstille, at lovforslaget overgår til behandling i Skatteudvalget, hvor jeg som nævnt tidligere vil stille en række opklarende spørgsmål.

Jes Lunde (SF):

SF har længe ønsket sig et stop for handel med underskudsselskaber, så den fidus kunne forsvinde ud af dansk erhvervsliv.

Vi har forståelse for, at det eneste, der kan bevirke, at man ikke kan lave et generelt forbud mod handel med underskudsselskaber, er, at det undertiden kan være nødvendigt at inddrage sådan noget i rekonstruktioner. Derfor er vi glade for, at det nu ser ud til, at det, selv om det har været indviklet, alligevel er lykkedes for

Skatteministeriet at lave en konstruktion, hvorved man får de ting afgrænset, ved at lave et stop for handel med underskudsselskaber, når de er tømte for erhvervsaktivitet. Så det kan vi støtte.

Vi kan også støtte, at rentefradragets størrelse nedskæres, når man har fået nedskrevet sin gæld i forbindelse med en gældseftergivelse.

Vi synes egentlig samlet set, at det er et ganske fornuftigt lovforslag, vi har med at gøre her.

Kristian Thulesen Dahl (FP):

Lad mig først sige, at de intentioner, som skatteministeren præsenterer i dette lovforslag, om at stoppe det selskabscirkus, som vi har været vidne til, bakker Fremskridtspartiet 100 pct. op. Det kan ikke være rimeligt, at professionelle selskabstømmere gør det, som de har gjort i flere år, og i det omfang, dette lovforslag begrænser eller forhindrer det, står Fremskridtspartiet bag lovforslaget.

Vi er imidlertid ikke helt sikre på – som SF's ordfører ellers gav udtryk for – at det ikke kan give nogle afgrænsningsproblemer i andre sammenhænge, og det vil vi prøve at få opklaret. Når en handel med et selskab reelt er erhvervs-mæssigt betinget, og der altså reelt er tale om erhvervs-mæssigt legale aktiviteter, skal lovforslaget selvfølgelig ikke ramme disse aktiviteter, og vi skal være helt sikre på, når vi vedtager lovforslaget, at der ikke er problemer med denne afgrænsning.

Med hensyn til punktet om renter ved gælds-eftergivelse er jeg ikke helt enig med de ordførere, som synes, det er ganske naturligt, at man laver en forholdsmæssig rentenedskrivning. Hvis man har et gældsforhold i sin bank og bliver enig med banken om, at man kun betaler en del og får eftergivet resten, er det efter min bedste overbevisning rimeligt, at det kan aftales, at man betaler rentedelen og får eftergivet gælds- delen.

Det er selvfølgelig noget, som videre kan diskuteres, og jeg vil ikke afvise – fordi det betyder meget for os, at vi får stoppet det andet – at vi ender med at støtte lovforslaget trods de betænkeligheder, vi har over for nogle dele af lovforslaget.

Der er altså forskellige ting, som vi ønsker at få diskuteret i udvalgsarbejdet, og forskellige afgrænsninger, som vi ønsker at få trukket knivskarpt op.

Elisabeth Arnold (RV):

Det Radikale Venstre støtter lovforslaget.

Jeg må tilstå, at da jeg forberedte mig til førstebehandlingen i dag, troede jeg, at jeg havde forstået forslaget; men efter at alle de andre ordførere har læst højt og påpeget forskellige uklarheder, er jeg ikke helt sikker på, at jeg har forstået det. Derfor vil jeg også gerne efterlyse en læse-let-udgave eller en anden pædagogisk indføring i emnet.

Jeg var især meget imponeret over hr. Per Kaalunds ordførertale, som virkede meget kompetent og meget gennearbejdet. Derfor blev jeg overrasket over, at hr. Per Kaalund til sidst sagde, at han syntes, det var meget kompliceret, at han faktisk syntes, det var virkelig svært stof. Det lød virkelig, som om han havde forstået det, da han holdt sin ordførertale. Det syntes jeg var imponerende.

Det, jeg selv har fundet svært, har været at skulle forelægge en sådan sag for mine kolleger, som ikke til daglig beskæftiger sig med skattepolitik – for slet ikke at tale om hvis man skulle forelægge den i et forsamlingshus for en forsamling, som kun beskæftiger sig med skattepolitik én gang om året, når de udfylder deres selvangivelse. Det er virkelig svært, og den pædagogiske opgave overstiger altså langt mine evner.

Bortset fra det pædagogiske vil jeg også sige, som hr. Peter Brixtofte fuldstændig rigtigt sagde før, at demokratisk set er det jo et stort problem, at vi ikke er i stand til at forklare skattepolitikken for befolkningen. Så har vi virkelig et demokratisk problem.

Men Det Radikale Venstre støtter altså lovforslaget med de begrænsninger, som muligvis kan ligge i min egen forståelse af det.

Frank Aaen (EL):

Vi er naturligvis også positive over for forslaget, i særdeleshed den del, der vedrører indgreb over for salg af underskudsselskaber. Det er en mangeårig skamplet på skattesystemet, der her røres ved, og den burde have været fjernet for længst.

Det er jo dejligt at høre, at der blandt alle partier, der har siddet i Folketinget i mange år, nu er en sådan enighed om, at der må gribes ind over for dette svineri; men jeg synes sådan set, at de ordførere, der har været heroppe, skylder befolkningen en forklaring på, hvorfor det først er i dag man er i stand til at tage det skridt, som vi måske nu tager. Det er jo sådan set noget, man har talt om i årevis.

Jeg gør opmærksom på, at vi også diskuterede det op igennem 1980'erne, og da tog det mange år, før man endelig i 1987 vedtog et lille indgreb. Vi var mange, der allerede dengang sagde, at det ikke var nok. Jeg havde selv mulighed for foretræde for Folketingets Skatteudvalg for nøjagtig 5 år siden, hvor jeg sagde: Det er stadig væk noget svineri, der foregår. Jamen, jamen, jamen, lød det hele vejen rundt, og vi skal jo også tænke på arbejdspladser og alt sådan noget. Og siden har fidusen altså kørt videre nogenlunde uuhæmmet i yderligere 5 år.

Jeg vil gøre opmærksom på en af de ting, vi nævnte i 1990 – det var derfor, jeg havde foretræde:

Chloride, en fabrik i Aalborg, som lavede batterier til biler, blev tømt af det engelske moderselskab gennem en masse snedige konstruktioner. Der blev oparbejdet et stort underskud, der først blev brugt som argument for, at de jo selvfølgelig måtte lukke fabrikken. Slut med det antal arbejdspladser; der lå bare en giftgrund tilbage, som de rejste fra.

Og så gik der ikke mere end et par år, før underskuddet lige pludselig blev solgt til Foss Electric oppe i Hillerød. Foss Electric laver små, elegante elektroniske systemer til at måle alt muligt mærkeligt. De har aldrig nogen sinde tænkt på at lave batterier til biler og gør det jo selvfølgelig heller ikke i dag. De købte sig bare et fradrag, der var ca. 25 mio. kr. værd, lige ned i lommen.

Det var noget svineri, der foregik, og vi var herinde og fortælle om det i 1990, men der skete ikke en brik. Først nu begynder der at ske lidt mere.

Og så er det vi er bange for, at det, som bliver foreslået fra regeringens side, heller ikke denne gang er tilstrækkeligt. Jeg tror ikke, dette lovforslag vil stoppe alt misbrug. Det vil jeg sådan set gerne bede skatteministeren enten bekræfte eller afkræfte: Vil dette her forslag fjerne enhver mulighed for spekulation? Der vil jo stadig væk – det fremgår også af lovforslagets tekst – være forskellige muligheder for at fremføre underskud ved ejerskifte.

Når det gælder børsnoterede selskaber, er der slet ingen begrænsning. Det forstår jeg ikke. Jeg har ladet mig fortælle, at der ikke er nogen børsnoterede selskaber, der indgår i denne her trafik. Fint, men så kan man lige så godt sige, at det er helt forbudt for dem, når de ikke gør det alligevel. Det synes jeg i hvert fald vi skulle gøre.

Jeg er meget forundret over, at finansselskaber er undtaget fra strammingerne. Finansselskaber, der mere end nogen andre excellerer i forskellige fiduser, kører frem og tilbage med penge for at snyde i skat, bør da selvfølgelig som de første have stoppet mulighederne for at fremføre underskud.

Så jeg kan allerede i dag bebude, at der kommer et ændringsforslag fra Enhedslisten. Vi har fuld forståelse for intentionen fra skatteministrens side, det er ikke nogen kritik på den måde, men jeg vil gerne sige, at vi kommer med ændringsforslag, der fuldstændig og 100 pct. stopper for at fremføre underskud, når et selskab skifter ejer.

Jeg kender godt argumentet om – det har også været fremført af f.eks. SF og andre – at sådan en skattefidus nogle gange kan være med til at redde arbejdspladser. Det er nu min opfattelse, at de, der i første omgang har gavn af, at man kan sælge underskuddet – altså denne usmagelige konstruktion, hvor man kører et selskab ned, og som belønning for at have kørt det ned, får et skatteyderbetalt tilskud, når man kan finde én, der hopper på at købe underskuddet – er ejerne. Det er jo fuldstændig grotesk, at vi har sådan et belønningssystem. Det er den ene del af det.

Den anden del er, at jeg ikke tror, at der bliver reddet én eneste arbejdsplads af den her grund. Er der sunde arbejdspladser i sådan en virksomhed, så vil det jo afspejle sig ved, at nogle køber den. Fjerner vi denne fidus, så vil det jo også afspejle sig i prisen; det selskab vil simpelt hen være billigere, eventuelt gratis, at overtage for den, der har en sund interesse i at videreføre en beskæftigelse. Jeg er sikker på, at der ikke vil være nogen væsentlige problemer i forhold til at redde arbejdspladser. Skulle det endelig være tilfældet, så må vi jo se på det.

Vi har den opfattelse, at skal der bruges skattemidler til at redde arbejdspladser, så skal det ske åbent og klart. Så må vi eventuelt lave en ordning til rekonstruktion af nedkørte arbejdspladser, hvor man kan søge og få et tilskud. Jeg ved ikke, om det er EU-medholdigt at gøre det sådan. Det kunne da være, at det ikke er det, men hvis det ikke er det, så er det vel heller ikke EU-medholdeligt at have sådan en skattefidus, som giver akkurat det samme antal kroner og øre, som et direkte tilskud vil give. Jeg synes altså, vi skulle gå til biddet, i stedet for at vi om 5 år igen må notere os, at det, vi havde foreslået, ikke havde nogen virkning. Lad os gøre det

fuldt ud nu: Stop for enhver form for skattefidus med underskud.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Flere har været inde på, at lovforslaget både er uhyre teknisk og upædagogisk skrevet, og det skal jeg beklage. Jeg vil meget gerne medvirke til at få etableret en teknisk gennemgang i forbindelse med lovforslaget og også gerne få lavet en pædagogisk og mere klar beskrivelse af, hvad der er essensen i det, men skal dog for også at forsvare formuleringen påpege, at det er jo lovstof; det er stof, som skal være præcist formuleret af hensyn til bl.a. advokater og andre, der skal træffe beslutninger om det her, og der kan man godt en gang imellem have nogle modstridende hensyn, hvor en præcis lovtekst desværre kommer til at blive noget upædagogisk.

Men jeg skal meget gerne medvirke til, at lovteksten i forbindelsen med udvalgsarbejdet dels bliver gennemgået teknisk, dels beskrevet på en mere pædagogisk og så til gengæld også lidt mere løs måde.

Fru Gitte Seeberg siger, at hun agter at undersøge – hvad jeg godt kan forstå – om der skulle foreligge en eller anden form for hjemmel til, at man kan foretage dispositioner med tilbagevirkende kraft i forbindelse med begrænsninger af rentefradragsretten for påløbne renter vedrørende nedsat gæld. Jeg kan sige, at den umiddelbare konstatering må være, at det ikke er tilfældet, men det skal nok blive belyst i forbindelsen med udvalgsarbejdet.

Hr. Frank Aaen har en række spørgsmål, som giver mig anledning til at sige mere generelt, at det bestemte ikke er al handel med underskuds-selskaber, det er ikke al overtagelse af et selskab, som kører med underskud, der i sig selv er dubiøst eller på nogen måde problematisk. Masser af selskaber kan af den ene eller den anden grund køre med underskud, og de kan komme i en situation, hvor det er nødvendigt, at andre overtager den, og i sådan en situation gælder de almindelige skatteregler, hvilket i høj grad bidrager til, at sådanne langsigtede, fornuftige virksomheder kan blive overtaget af interesserede investorer til gavn for både beskæftigelse og den almindelige erhvervsudvikling.

Så jeg vil ikke gå ind på tankegangen om at begrænse omsætning af alle selskaber, som har en eller anden form for underskud. Det ville være direkte ødelæggende for en række fornuftige rekonstruktioner. Jeg mener, at der med

lovforslaget er taget meget vidtgående hensyn til dette synspunkt. Det skal jeg indrømme. Det er for mig at se meget, meget vanskeligt at påpege tilfælde, som skulle have en eller anden form for erhvervsmæssig begrundelse, som vil blive ramt af det her indgreb. Jeg mener, at vi har lagt os på den forsigtige side, og jeg mener ikke, man kan blive bebrejdet, at det rammer erhvervsmæssig aktivitet.

Omvendt må jeg også konstatere, da det er utrolig vanskeligt med en skattelovgivning at ramme lige præcis de ønskede tilfælde, at der sikkert også er visse tilfælde – det kan ikke udelukkes – af skattebetinget handel med underskudsselskaber, som ikke er erhvervsmæssig, men som, fordi de ikke er tømte eller på anden måde ikke kommer ind under loven, unddrager sig eller slipper for at blive ramt af loven, selv om de har denne skattemæssige begrundelse og kun den.

Men det er en af de mange afvejsninger, man må foretage, når man laver skattelovgivning. Man kan ikke ramme så fint, at man kun får fat i de ønskede tilfælde. Men i det her tilfælde mener jeg at det er rimeligt. Jeg vil dog påpege, at jeg er interesseret i at følge udviklingen og se, om man rammer nogle af disse tilfælde, eller om det er fuldstændig udvandet og der skal skrap-pere indgreb til.

Jeg vil forbeholde mig ret til at komme igen, hvis det viser sig, at det ikke har nogen effekt og der stadig væk finder stor skattebegrundet og kun skattebegrundet handel med selskaber sted, som ikke har nogen erhvervsmæssig begrundelse.

Så jeg vil love, at der bliver foretaget en teknisk gennemgang. Og jeg vil love, at der kommer en pædagogisk note om det her, og dermed vil jeg sige tak for behandlingen.

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Jeg noterede med glæde, at skatteministeren er i det meget imødekommende hjørne – det takker jeg for – bl.a. med hensyn til den tekniske gennemgang og en imødekommelse af, at de lovforslag, vi får fra Skatteministeriet, måske af naturlige grunde, er meget vanskelige at forstå, og det bliver ikke lettere med tiden.

Jeg synes også, at Skatteministeriet har en anden vane, som jeg vil tillade mig at påpege ved samme lejlighed: De putter fire eller fem eller seks forslag ind i det samme lovforslag. I dette lovforslag, nr. L 139, er det fire, man putter

ind. Man kan altså godt stå i den meget vanskelige situation, at man gerne vil sige ja til to af dem og stemme for dem, men ikke for de andre. Så står man altså i den overvejelse dér.

Nu synes jeg, at den nye skatteminister måske skulle forsøge at opdrage sit departement til, at det blev gjort mere hensigtsmæssigt. Jeg ved meget godt, at andre regeringer, også tidligere konservative skatteministre, har gjort det samme, men det er et problem. Der kunne meget vel være noget i dette, vi ville sige hundrede procent ja til, og noget, vi ville sige decideret nej til. Hvad skal vi så gøre? Skal vi stemme imod skatteministeren ved tredje behandling? Det er vores dilemma.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det er bare for at give et eksempel på, hvilket idioti det er.

Vi har to selskaber, der er til salg. Det ene er forholdsvis veldrevet, men ejeren vil gerne af med det, så det kan udvikle sig endnu mere. Det koster 2 mio. kr.

Vi har et andet selskab. Det er ualmindelig dårligt drevet, og det har givet underskud i mange år. Det har et skattemæssigt underskud på 20 mio. kr. Det er 0 kr. værd og skulle sådan set sælges for 0 kr.

Når vi har denne regel, så sælges det ene selskab for 2 mio. kr. eller er til salg for 2 mio. kr. Det andet selskab, det dårligt drevne, kan sælges for 7 mio. kr., fordi der er et skattefradrag, der kan udnyttes.

O.k., måske siger vi så, at vi deler i porten. Den dårlige virksomhedsejer sælger og får 3,5 mio. kr., og den, der vælger at købe det dårligt drevne selskab, tjener 3,5 mio. kr. ved at købe det i stedet for at købe det, der kostede 2 mio.

Jeg forstår ikke logikken, for der er ingen logik. Det er en ren fidus. Fjern den!

Skatteministeren (Carsten Koch):

Så vidt jeg kunne forstå, så spurgte hr. Frank Aaen, hvorfor det her lovforslag ikke skulle ramme i det tilfælde. Man kunne jo også lave eksempler på, at virksomheder, der har et underskud, men som i øvrigt er sunde, og hvor der er en masse beskæftigelse, må lukke som følge af, at ingen vil overtage dem, hvis der ikke er nogen som helst mulighed for at fremføre underskud ved overtagelsen.

Men hvis man følger hr. Frank Aaens anvisninger, så er det, hvad skal man sige, at lukke virksomheder med en damphammer.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 140: Forslag til lov om ændring af selskabsskatteloven, fondsbeskatningsloven og aktieavancebeskatningsloven. (Sikkerhedsfonde).

Af skatteministeren (Carsten Koch).
(Fremsat 18/1 95).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Erik Mortensen (S):

Jeg vil gerne medgive, at det foregående punkt på dagsordenen var indviklet og svært. Hvis jeg så påstår, at det her til gengæld er såre enkelt og let forståeligt, så er det selvfølgelig med en risiko for, at nogen bagefter kan sige til mig, at jeg ikke har fattet, hvad det drejer sig om. Men jeg tager chancen alligevel.

Danske forsikringselskaber har igennem mange år dels via lovgivning, dels via frivillighed oparbejdet store sikkerhedsfonde – selvfølgelig til gavn for de forsikrede. For nuværende er den samlede hensættelse ca. 17 mia. kr. Langt den største del er henlagt med skattemæssig virkning, og det vil sige, at pengene er ubeskattede, og efter gældende lov vil de først blive beskattet, i det øjeblik de bliver brugt til formålet, dvs. sikringsformål eller til anden fordel for de sikrede, eller hvis selskabet går i likvidation. Så vidt, så godt. Men skævheden kommer ind i billedet, hvis ikke forholdet mellem fondsbeløb og den aktuelle forsikringspulje eller forsikringsportefølje er rimelig.